

AZ ÚRVACSORA

MIT TANÍT NEKÜNK A BIBLIA AZ ÚRVACSORÁRÓL?

EREJE

DEREK PRINCE

POWER OF COMMUNION

Originally published in English under the title: Power of Communion, ISBN 978-1-892283-51-1 Copyright © 2017 by Derek Prince Ministries International. All rights reserved.

Derek Prince Ministries–International, P.O. Box 19501, Charlotte, North Carolina, 28219-9501 U.S.A. www.derekprince.org

Hungarian translation is published by permission of Derek Prince Ministries – International. P.O.Box 19501, Charlotte, North Carolina, 28219-9501 USA. All rights reserved. Copyright © Hungarian translation 2021.
Derek Prince Ministries – USA

A fordítás és kiadás a Derek Prince Ministries előzetes engedélyével történt. A könyv semmilyen része nem sokszorosítható, továbbítható, elektronikusán, vagy mechanikusan, ebbe beleértve a fénymásolást, szkennelést, vagy bármilyen adathordozón való tárolást – a Kiadó előzetes írásbeli engedélye nélkül.

Fordította: Budaházy Anna

Tördelés, tipográfia, borító: Budai Zsolt

Fotó: Jainath-Ponnala, Unsplash

Olvasószerkesztés, korrektúra: Budainé Rőczei Erika, Szabó Attiláné

Kiadásért felel: Budainé Rőczei Erika

Nyomdai munkák: Kapitális Nyomdaipari Kft., Debrecen

ISBN: 978-615-5856-12-9

All rights reserved – Minden jog fenntartva.

A Szerző a könyvben a King James Version (KJV), New International Version (NIV); New American Standard Bible (NASB) idézeteit használta.

A könyv magyarra fordítása során a bibliai idézeteket - a Szerzőhöz igazodva - az angol fordításból vettük át, fordítottuk magyarra (igazítva a Magyar Bibliatársulat revideált új fordítású Bibliájának (RÚF 2014) szövegéhez, mai helyesírással és nyelvezettel).

A szövegben, ill. a bibliaidézetekben a hangsúlyok, dőlt betűvel jelölve a Szerzőtől származnak, megjegyzései pedig dőlt, ill. szögletes (), vagy [] zárójelben szerepelnek.

A könyv szellemi üzenetének pontosabb visszaadása érdekében az angol szövegben és igeidézetekben előforduló „Holy Spirit”, „Spirit” és „spiritual” szavakat, mindenhol a „Szent Szellem”, „Szellem” és „szellemi” kifejezésekkel adtuk vissza.

Magyarországon kiadja a Logos Nemzetközi Kapcsolatok Alapítvány és a Derek Prince Ministries – Magyarország, 2021.
Bővebb információért kérjük, látogasson el a honlapunkra!
www.derekprince.hu

TARTALOM

ELŐSZÓ	8
BEVEZETÉS.....	12
1. FEJEZET MEGLEPŐ KEZDET!.....	15
Egy érdekes találkozás	16
Sálem vagy Szodoma?	18
2. FEJEZET EGY PAP MINDÖRÖKKÉ	22
A kétféle papság	23
Egyetlen örök áldozat.....	25
3. FEJEZET MÉLY KÖZÖSSÉGBEN.....	27
Újra megjelenik az első papság.....	28
4. FEJEZET HÉT NÉZŐPONT AZ ÚRVACSORÁRÓL.....	31
Közösség és részesülés	32
Melkisédek vagy Szodoma királya?	35
Az Úr asztalához járulva	36
Hogyan vegyünk úrvacsorát?	39
5. FEJEZET ELSŐ SZEMLÉLETMÓD: KIHIRDETÉS	41
Kihirdetés az univerzum számára.....	42
6. FEJEZET MÁSODIK SZEMLÉLETMÓD: MEGEMLÉKEZÉS	44

Szentségek és rendtartások	45
1. Keresztelkedés	46
2. A betegek megkenése	48
3. Az úrvacsora	49
Gyakran vegyél úrvacsorát	50
7. FEJEZET HARMADIK SZEMLÉLETMÓD: VÁRAKOZÁS	52
Jöjj el hamar Úr Jézus!	53
Az eljövendő fejedelem	55
8. FEJEZET NEGYEDIK SZEMLÉLETMÓD: FELISMERÉS	56
A felszín alá látni	57
A személyes alkalmazás két formája	58
Törődjünk egymással	60
9. FEJEZET ÖTÖDIK SZEMLÉLETMÓD: RÉSZESÜLÉS	63
Feltámadás	65
El fogunk változni	66
Szembenézni a szomorúsággal	67
Az életünk forrása	69
10. FEJEZET HATODIK SZEMLÉLETMÓD: KÖZÖSSÉG	72
Lydia dán gyökerei	74
Fény a sötétségben	75
A szentekkel való közösségem	77
11. FEJEZET HETEDIK SZEMPONT: ELKÜLÖNÍTÉS	80
A határvonal megrajzolása	81
Nem lehet összevegyíteni	83
„Mi magunk együtt”	85

12. FEJEZET A MI VÁLASZUNK AZ ÚRVACSORÁRA.....	87
A SZERZŐRŐL.....	90
DEREK PRINCE KÖNYVEI	94
DEREK PRINCE MINISTRIES IRODÁI.....	107
LOGOS FŐISKOLA ISMERTETŐJE.....	110

ELŐSZÓ

A feleségemmel, Bonnie-val életünk egyik legnagyobb megtiszteltetésének tartjuk, hogy Derek Prince mellett szolgálhattunk pásztorként, presbiterként¹ és az apostoli szolgálati csapat tagjaiként. E csodálatos tizen-nyolc év alatt Derek testvér mindkettőnk mentora, tanítója és lelki atyja lett.

Az utazás Derek testvérrrel mindig is egy kaland volt, amely során sokat tanultunk a tapasztalatainkból. Fiatal szolgálóként el voltam ragadtatva attól, hogy olyan helyekre utazhattam vele, mint Lusaka városa Zambiában, Faisalabad Pakisztánban, Párizs Franciaországban, vagy a svájci Genova és London.

Élesen emlékszem a lusakai utunkra 1984-ben. Lusaka Zambia fővárosa, amely akkoriban nyerte el függetlenségét. Derek a hét minden napján az Igét tanította a helyi pásztoroknak és vezetőknek a reggeli alkalmakon. Esténként hatalmas evangelizációs összejöveteleket tartott. Néha megkért, hogy vezessem ezeket az alkalmakat. A reggeli tanítás után Derek testvér és én, valamint Ruth, Derek felesége együtt ebédeltünk azokkal a pásztorokkal, akik vendégül láttak minket.

---

¹ Az egyházban a vén, vagy más néven presbiter egy tisztséget jelöl, amelyet választás útján lehet elnyerni. (A ford. megj.)

Az ebéd után kicsit visszavonultunk a szobánkba némi pihenésre, mielőtt az esti összejövetel elkezdődött volna. Ilyenkor néhány pillanattal azután, hogy beléptem a szobámba, mindig egy halk kopogást hallottam az ajtómon. Derek testvér állt odakint pizsamában, egy kis útitáskát tartva a kezében. Rám mosolygott és azt mondta: „Itt az úrvacsora ideje.” Ahogy körbe ültük az asztalt a hotelszobámban, Derek megáldotta az úrvacsora összetevőit és együtt úrvacsoráztunk. Ezután visszatért a szobájába egy rövid sziesztára.

Az úrvacsora, amit megosztottunk egymással, nem egy vasárnapi istentisztelet része volt. Még csak nem is valamilyen összejövetelen vettünk részt közben, és noha lehet, hogy csak egy egyszerű hétköznapi volt, mégis mindig úrvacsorát vettünk délután, bárhol is voltunk éppen, Afrikában, Pakisztánban vagy Párizsban. Derek kitartó hűsége abban, hogy fenntartsa ezt a szokásunkat ráébresztett arra, hogy mennyire fontos volt az úrvacsora ennek a csodálatos tanítónak.

Derek példája nyomán az úrvacsora az én számomra is alapvető lett a sok-sok évnyi missziós utazásaim alatt, amelyet szerte a világon tettem. Teljesen egyértelmű, hogy Derek számára Jézusnak a Golgotán befejezett műve élő igazság volt, olyan igazság, amiből naponta erőt kell merítenünk.

Nemcsak felfrissít minket, de abban is segít, hogy folyamatosan kapcsolódnunk tudjunk a kenet és a kegyelem állandó áramlásához, egyúttal szellemi háborút viselhesünk Jézus vére által.

Néhány nappal azután, hogy Lusakában közösen úrvacsoráztunk, Derek, Ruth és mi egy egyhajtóműves kiséggel elrepültünk Mwinilungába, ami mélyen Zambia belsejében található. Miközben a repülőgépünk aláereszkedett, láttuk, ahogy helyi lakosok ezrei özönlenek oda a környező falvakból, hogy Isten Igéjét hallják. Derek megkért, hogy tartsam én az esti gyógyító szolgálatot aznap éjjel és emlékszem, hogy közel ötszáz meddő asszonyért imádkoztam. (Afrikának azon a részén a meddőség ténye egy olyan teher volt az asszonyokon, amit különösen nehéz volt elhordozni.) Azzal összhangban, amit Derek tanított Krisztus kiontott vérééről és a Galata 3,13-14 élő igazságáról, mindvégig imádkozva megtörtem a meddőség átkát ezek fölött az asszonyok fölött, amíg a szolgálatunk ideje tartott azon a helyen.

Úgy esett, hogy Derek és én Afrikának pontosan arra a helyére tértünk vissza egy évvel később. Az egyik pásztor, aki azon a területen szolgált, odajött hozzánk és azt kérdezte: „Emlékeztek arra, amikor azokért a meddő asszonyokért imádkoztatok? Harminc közülük az én falumból való. Szerettem volna, hogy tudjátok, mennyire fontos volt az imátok, amellyel megtörtétek az átkot.

Azokból az asszonyokból huszonkilencnek már gyermeke született és a harmincadik most van áldott állapotban.”

Csak azért meséltem el ezt a bizonyoságot, hogy hangsúlyozzam a tényt, hogy az én csodálatos barátom és tanárom, Derek Prince valóságosan meg is élte azokat a nagyszerű kijelentéseket, amiket megosztott a világgal. Az ő mély tanítása – *a kereszten történt csere, Krisztus befejezett műve és Isten atomfegyvere, ami Jézus vére* – mind-mind olyan igazságok, amelyeket a saját életükben is megtapasztaltak az emberek szerte a világon.

A csodák és megváltozott életek közepette, amit Derek és én láttunk, egy különösen kedves emlék ragyog fel bennem – az, ahogyan Derek kopogtat pizsamában a hotel szobám ajtaján kora délután ott Afrikában, kezében tartva az úrvacsora értékes kellékeit, hogy együtt vegyünk magunkhoz azokat. Tényleg erő és hatalom van a vérben.

Mahesh Chavda
Chavda Ministries International
Charlotte, NC

BEVEZETÉS

Mit válaszolnál, ha valaki megkérdezné tőled, hogy mikor volt az *első* „úrvacsora” közösség? Jó eséllyel valami olyasmit, hogy az un. *utolsó vacsorán* természetesen, ezt mindenki tudja!

A legtöbb keresztény egyet is értene veled. Ám valószínűleg elcsodálkoznál azon a válaszon, amit Derek Prince ad erre a kérdésre *Az úrvacsora ereje* című könyvében, vagyis ebben a könyvben, amit épp most olvasol. Amit hamarosan megtudsz a könyv első néhány oldalának elolvasása után, talán meglep majd téged. Az *utolsó vacsora* pedig nem feltétlenül az első úrvacsora közösség megünneplése volt, amire Derek Prince rámutat a Biblia alapján. Ám a kenyér és a bor *megosztása* – mint az úrvacsora részei és jegyei – már több ezer évvel korábban megtörtént egy történelmi esemény kapcsán.

Mózes első könyvében egy hadjárat leírásakor találkozunk ezzel a történettel. Ebből a csatából Ábrám, Izráel atyja, mint győztes hadvezér tér vissza és közvetlenül ezután találkozik egy titokzatos személlyel a Király-völgyében. Ez a terület a Jeruzsálemtől keletre fekvő domboldalak között fekszik.

Ki ez az őt fogadó személy? Melkisédek, Sálem (vagyis Jeruzsálem) királya.

Az a szokatlan mód, ahogyan Derek belekezd az úrvacsoráról szóló tanításába meglepő és talán nem ez lesz az egyetlen e könyvben a téma tanulmányozása során. Derek Prince egy rövid bibliai utazásra kalauzol el minket attól a ponttól kezdve, hogy elkezdi tanítását Mózes első könyvénel és befejezi azzal a megrendítő jelenettel, amikor Jézus együtt van az Ő tanítványaival abban a bizonyos „felső szobában”². Ez az utazás segít majd mélyebben megérteni annak az úrvacsorának a szent és egyedül voltát, amelyet Jézus emlékezetére veszünk úgy, ahogyan Ő azt megparancsolta.

A kutatásunk alatt mélyen leásunk ennek az egyedülálló cselekedetnek a gyökereihez. Miért lettünk felszólítva arra, hogy Jézus *testét* együk és a *vérét* igyuk? Miért nevezték Jézust a „Melkisédek rendje szerinti Örökkévaló Főpapnak”? Milyen változások történnek bennünk, amikor úrvacsorát veszünk?

A következő oldalakon választ találsz ezekre a kérdésekre és sok más hasonlóra is.

Még egy utolsó megjegyzés: ne állj meg, amikor a könyv végére érsz! Olvass tovább és kutass még ebben a témában!

Derek egy bizonyos szempontból a végére tartogatta a legjobbat. Az utolsó fejezetekben egy ritka, megindító és személyes módon tárja fel előttünk életét.

---

² A „felső szoba” az utolsó vacsora helyszíne. (A ford. megj.)

Azon keresztül, amit megoszt velünk életének néhány legnehezebb, de mégis örömteli pillanatából, megérted majd, *mit* jelentett az úrvacsora Derek Prince számára. Elképesztő bibliai ismeretével és messzemenően személyes beszámolóival Derek olyan módon mutatja be ezt a témakört, amely mély hatással lesz Jézussal való kapcsolatodra minden alkalommal, amikor az Úr asztalánál találkozol Vele.

Most, amikor ezt a csodálatos üzenetet, *Az úrvacsora erejét* olvasod, az Ő irántad való mélységes szeretetének örökké tartó hatását kívánjuk őszinte szívvel az életedre és ezért is imádkozunk.

Derek Prince Ministries könyvkiadó testülete

1. fejezet

MEGLEPŐ KEZDET!

Az a mondat, hogy: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!”, Jézus valaha kimondott legszebb és legmegindítóbb szavai közül valók. Ezek azok a szavak, amelyeket még a keresztfeszítése előtti éjszakán mondott, miközben tanítványaival a felső szobában megtörte a kenyeret.

A Földön eltöltött utolsó napjaiban Jézus nagyon tudatosan cselekedett. Megalapította számunkra a keresztény élet legnagyobb becsben tartott szent emlékezését. Ezért választottam ezt a témát: *Az úrvacsora ereje.*

Életbevágóan fontos az, hogy keresztényként ismeretünk legyen a Biblia alapvető igazságairól, így az úrvacsorával és az Úr asztalával kapcsolatosan is.

A keresztények felekezeteiben különböző nevek használatosak erre a szertartásra, csak hogy néhányat említsek: úrvacsora, az Úr asztala, eukarisztia ünneplése³.

---

³ Katolikus és lutheránus felekezetekben használt kifejezés. (A Kiadó megj.)

Bármelyiket is használok, szeretném, hogy megértsd, akkor is ugyanarról a fontos szertartásról beszélünk, ha a te közösségedben másként is nevezik.

Egy érdekes találkozás

Az ember valószínűleg azt gondolná, hogy *Az úrvacsora ereje* című könyv Jézussal és a tanítványaival fog kezdődni az utolsó vacsora helyszínén, ahol Jézus elrendelte a szövetség *jelképeinek* az elfogyasztását: a kenyeret és a bort. Ám én egy meglepő igeszakasszal kezdeném.

Az úrvacsora témakörének kezdeteként az Ószövetségbe lapozunk, hogy megvizsgáljunk egy igeszakaszt Mózes első könyvéből, mégpedig az 1 Mózes 14,17-24-et. Ezek a versek leírják egy érdekes találkozást Ábrám (akinek a nevét még nem változtatva az Úr *Ábrahámra*) és Melkisédek között, aki egyike az Ótestamentum legtitokzatosabb szereplőinek.

Mielőtt megnéznénk ezeket a verseket, hadd magyarázzam, hogy a „Melkisédek” név azt jelenti: *az Igazságosság Királya*. Azt is megtudjuk, hogy Sálem királya volt, amely pedig Jeruzsálem eredeti neve (a név első fele később lett hozzátéve⁴).

---

⁴ *Jerusalem* (A ford. megj.)

A „Sálem” szó közvetlen kapcsolatban áll a „shalom” szóval, ami a „békesség” héber elnevezése, amit talán te is tudtál. Tehát a *neve* alapján ez a férfi az Igazság Királya, a *helyszín* alapján pedig a Békeesség Királya volt.

Habár a Zsidókhöz írt levélben sok szó esik Melki-sédekről, ő végül valahogyan mégis rejtélyes alak marad.

Sokan úgy hiszik, hogy megjelenése az 1 Mózés 14-ben *krisztofánia*⁵ volt, vagyis Krisztus jelent meg, még mielőtt testté lett volna. Mások mást gondolnak erről. Egy óvatos politikus egyszer ezt mondta: „Vannak olyan barátaim, aki azt az érvet támogatják, hogy Krisztus jelent meg, és vannak olyan barátaim, akik tagadják ezt. Én a barátaimat támogatom.” Más szavakkal, ezzel azt mondta, hogy *nem igazán tudom, hogy krisztofánia volt vagy sem.*

Azt is érdemes megjegyezni, hogy a 18-as versben, amit hamarosan tanulmányozni fogunk, először találkozunk a „pap” szó használatával a Bibliában. A „pap” szó és a *papság* intézménye egyike a legfontosabb témaköröknek, amelyek végigvonulnak a Bibliában. Általános alapelvként elmondható, hogy amikor valamilyen fogalom bevezetésre kerül a Bibliában, az első megjelenés az *a mag*, amiből az összes további igazság kifejlődik majd.

---

⁵ A Messiás megjelenése az Ószövetségben, angyali formában. (A Kiadó megj.)

Úgy hiszem, hogy ez különösen igaz a „pap” szó iteni első használatára.

Lehet, hogy azt kérdezed: „Miért ezzel az igeszakasszal vezeted be az úrvacsora témakörét?”

Rá szeretnék mutatni, hogy ebben a találkozóban, amely Melkisédek és Ábrám között jött létre, Melkisédek pontosan *azokat* a jelképeket mutatta be Ábrámnak, amelyek ma minden úrvacsora központi elemei – ezek pedig *a kenyér és a bor*.

Sálem vagy Szodoma?

E rövid magyarázat után most fordítsuk a figyelmünket az 1 Mózes 14 szövegére. Ábrám éppen most szabadította ki Lót, aki a testvérének a fia volt, valamint Lót családját, visszaszerezve az összes emberüket és tulajdonukat, amelyeket korábban elhurcoltak egy csata után. Ez a támadás több király által létrehozott katonai szövetség részéről történt, kik e háborúban megtámadták Szodomát is. Később Ábrám és az emberei utolérték és legyőzték Élám királyát, Kedorláómert és Góim királyát Tidált, akik megverve menekültek el a csata helyszínéről. Mi a 17. versnél csatlakozunk be a történetbe.